

opusdei.org

Familjär atmosfär behöver huvud, hjärta och händer

I Opus Deis centra kan fast boende och gäster från första stund känna sig väl till mods. Vi talade med Ursula Sibrawa, ekonomiföreståndare för hushållsförvaltningen på det kvinnliga studenthemmet Währing i Wien, om hennes syn på hushållsarbetet.

2009-11-23

Hur lärde du känna Opus Dei?

Min första bekantskap med Opus Dei gjorde jag genom min lärarinna i latin. Jag lade märke till en glädje och ett djup i hennes person och i hennes förhållningssätt som förvånade mig. Jag ville gärna veta varifrån det kom. Hon bjöd sen in mig och mina klasskamrater till olika aktiviteter i det studenthem, som jag nu arbetar på. Snart fick jag tillfälle att upptäcka, att bakom hennes glädje stod en fullständig hängivenhet för Gud som gjorde henne totalt lycklig.

Vad var det då som tilltalade dig med Opus Dei?

I de människor, genom vilka jag kunde få mina första intryck av Opus Dei, såg jag samma livsglädje, harmoni, optimism och kärleksfulla omsorg. Det tyckte jag var väldigt tilldragande och väckte i mig en önskan att också bli lycklig och likaså ge mig helt åt Gud.

Vad var det som fick dig att byta yrke?

Jag hade avslutat en utbildning som gymnasielärare och även undervisat en kortare tid på några skolor. Jag tyckte mycket om att jobba i skolan, och jag kan fortfarande ha nytta av de olika kunskaper jag behövde där. Det som fick mig byta yrkesbana till storhushåll respektive gastronomi var egentligen andras exempel, mina nuvarande kollegers föredöme. Jag lade märke till hur de med påtaglig glädje tog hand om oss, som då var gäster i huset. För dessa människor var deras arbete mer än bara en pliktuppfyllelse. De tjänade andra och de gjorde det gärna! Vi som gäster kände oss genom denna tjänst mycket väl behandlade, ja ännu mer: som människor, som togs på allvar. Jag förstod genom det, att detta arbete var mycket betydelsefullt, och att jag med denna syssla, som attraherade mig mycket, kunde

uträtta något lika värdefullt som att vara lärare. Sen den tidpunkten arbetar jag i detta yrke.

Är hushållsarbetet enligt din mening ett arbete, som har en framtid?

Absolut! Familjen är trots vissa tendenser till sönderfall, som vi måste inse, absolut oersättlig. Det är i slutändan oväsentligt, om familjen är en "normal" liten familj eller ett storhushåll som ett studenthem. Det som det handlar om är att ge människor ett hem och se till att de får trygghet och omsorg. För det behövs en marktgäst. Man får inte förringa den eller nedvärdera den, som om den bara vore något för obegåvade. Överallt i världen görs många ansträngningar för att lyfta fram värdet av hushållsarbetet. För några år sen grundades till exempelvis i Storbritannien "Home Renaissance Foundation", som

engagerar sig mycket inom detta område. Det börjar redan med att stimulera intresset för gemensamma måltider i familjen. Det gör vi naturligtvis också på samma sätt i studenthemmet.

Du ser till att omkring 40 kvinnor har det bra på studenthemmet Währing. Vilka grundprinciper styr ditt dagliga arbete?

För det första om igen enligt det motto, som jag redan nämnt, att det, när det handlar om vårt arbete, skall vara en tjänst med glädje. För några år sen på en fortbildningskurs tog man upp skillnaden mellan tjänstgöring och tjänsteanda.

Denna tanke tycker jag mycket om, och jag upprepar den gärna.

Tjänsteanda omfattar en medveten uppskattning av den konkreta människan, för vilken jag arbetar och som jag genom mitt arbete vill göra något gott för. Det handlar inte

bara om det rent fysiska
välbefinnandet, som man hoppas
möjliggöra genom ett bra arbete i
köket och en trevlig och inbjudande
matsal. Arbetet i ett hushåll, stort
eller litet, förmedlar till mottagaren,
att det finns någon där som tänker
på och anstränger sig för honom
eller henne! Så skulle det vara i
familjen, och på studenthemmet
riktar vi in vårt arbete efter det.

Allt detta leder sen till helt konkreta,
handfasta arbetsprinciper:
Människornas behov kommer först –
därmed menas lika mycket
medarbetarnas behov som de
boendes eller gästernas; de uppsatta
kvalitetsmålen måste hållas; arbetet
ska planeras och genomföras så
rationellt som möjligt; vi måste alla
gemensamt klara av uppkomna
brister och ”flaskhalsar”, och jag vill
vara tillgänglig för allt och alla utan
att förlora jämvikten...

Förmodligen har varje husmor och mamma liknande tankegångar.

Du arbetar också med praktikanter. Vad vill du i första hand föra vidare till dem?

Vi lägger mycket stor vikt vid att förmedla ”nyckel-kvalifikationer”, så kallade ”soft skills.” Det innebär att inte bara utbilda ungdomarna inom deras fack utan också att arbeta på att utveckla deras förmågor som människa och team-medarbetare. Detta område är mycket viktigt för oss som tar emot lärlingar, och vi kommer framdeles bygga ut den ytterligare.

Vardagen för en hemmafru har rykte om sig att vara enahanda och frustrerande. Kan du ibland hålla med om det?

Mycket sällan! Min arbetsdag är alltför omväxlande för det. Man får hur som helst inte leka med tanken,

att verksamheten eller ett fullgjort arbetsliv skulle jämföras med karriär. Då skulle hushållsarbetet kännas frustrerande. Om man kan utföra sitt arbete för sina medmänniskors lycka, är man mycket nöjd.

Vilket inflytande har den helige Josemarías budskap på ditt arbete?

Den helige Josemaría visade outtröttligt på, att ett konsekvent kristet liv egentligen är omöjligt utan att ständigt bemöda sig om, att av den normala arbetsdagen med allt vad den innebär, göra den till en omedelbar väg till Gud. Naturligtvis påverkar denna tanke mig mycket. Jag tycker det är fascinerande, att man som absolut vanlig människa kan efterleva Kristi liv, just därför att Kristus under trettio år delade vårt så vanliga liv. Den helige Josemaría har ofta talat om detta. Det kan vara

en glädjande upptäckt för många människor.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
familjar-atmosfar-behover-huvud-
hjarta-och-hander/](https://opusdei.org/sv-se/article/familjar-atmosfar-behover-huvud-hjarta-och-hander/) (2025-04-20)